

RESOLUCIÓ D'ARXIU de la informació prèvia núm. 176/2010, referent a la Direcció General de Policia del Departament d'Interior de la Generalitat de Catalunya.

Primer.- En data 08/11/2010 va tenir entrada a l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, una denúncia formulada contra la Direcció General de Policia del Departament d'Interior (en endavant, DGP), per un presumpte incompliment de la Llei orgànica 15/1999, de 13 de desembre, de protecció de dades de caràcter personal (en endavant, LOPD).

Concretament, la persona denunciant (agent del cos de Mossos d'Esquadra) exposava que la DGP recull en un fitxer que no està legalitzat les baixes laborals dels Mossos d'Esquadra, fitxer en el qual s'haurien inclòs les seves dades de salut sense haver recavat el seu consentiment, vulnerant així l'article 7.3 de la LOPD. Així mateix, denunciava que la DGP hauria aportat al Jutjat Contenciós Administratiu núm. -- de Barcelona, dades seves incloses en aquesta "*base de dades d'absentisme laboral il·legal*", sense que aquesta cessió estigués justificada per l'article 11.2.d) de la LOPD, atès que el recurs administratiu 000/2008 que es substanciava en el citat òrgan judicial "*res tenia a veure amb les meves dades personals de la meva salut*".

Per tal d'acreditar els fets denunciants, juntament amb l'escrit de denúncia, la persona denunciant aportava la següent documentació:

- Tres impressions de pantalla, de data 13/10/2010, extretes del programa "Gestió integrada de personal" (GIP), les quals s'haurien aportat per la DGP a l'òrgan judicial en relació al recurs esmentat. En aquestes impressions figura el nom, cognoms i NIF de la persona denunciant, la relació dels períodes en els quals ha estat de baixa laboral, i la causa d'aquesta ("*malaltia comuna*" en tots els períodes).

- Una certificació emesa per la DGP, de data 13/10/2010, en la qual es fa constar que les dades especificades al punt anterior, s'extreuen del referit programa a efectes de la seva presentació en el recurs administratiu núm. 000/2008.

Segon.- L'Autoritat va obrir una fase d'informació prèvia (IP 176/10), d'acord amb el que preveu l'article 7 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb l'article 17 de la Llei 5/2002, de 19 d'abril, de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, per tal d'obtenir més informació sobre les circumstàncies dels fets i els subjectes responsables.

Tercer.- En el si d'aquesta fase d'investigació, el dia 15/11/2010 l'Autoritat va dirigir un escrit a la DGP pel qual, entre d'altres qüestions, sol·licitava informació en relació a la finalitat que hauria portat a aquesta entitat a revelar dades relatives a la salut de la persona denunciant.

Quart.- Aquest requeriment va ser complert mitjançant escrit de data 30/11/2010, en el qual la DGP informava, entre d'altres qüestions, del següent:

1.- Que la persona denunciant va interposar el recurs administratiu núm. 000/2008 contra la resolució que va posar fi a l'expedient disciplinari núm. 00/07-ED, i que en la demanda el recurrent argumentava que en el moment dels fets que se l'imputaven en l'expedient

disciplinari estava en situació d'incapacitat laboral temporal, per la qual cosa existia una suspensió de la relació de servei. Davant això, per tal d'acreditar els fets que el propi recurrent havia posat de manifest, la DGP va emetre un certificat acreditatiu dels períodes en què el recurrent va estar de baixa laboral, a fi d'aportar-lo al Jutjat.

2.- Que l'acreditació del fet d'estar o no de baixa laboral no és una novetat en l'històric de contenciosos plantejats per la persona denunciant, atès que ja ha estat plantejada en altres contenciosos derivats d'altres expedients disciplinaris (concretament, RCA ---/2008, RCA ---/2008, RCA ---/2008 i RCA ---/2010).

3.- Que el tractament de les dades personals esmentades es circumscriu a un procés judicial en què únicament són part l'aquí denunciant i l'Administració de la Generalitat (la DGP), ambdues coneixedores de la informació continguda en les impressions de pantalla. D'altra banda, en aquesta litis no existeixen professionals aliens a les parts, ja que el recurrent compareix per sí mateix, i l'Administració es defensa a través del seu lletrat; així doncs, l'únic "tercer", element del tot necessari d'acord amb l'article 11 de la LOPD per poder parlar de "comunicació de dades", seria la persona titular de l'òrgan judicial que coneix de l'assumpte, comunicació aquesta que es trobaria emparada en la previsió continguda en el punt 2.d) del citat precepte.

La DGP aportava, juntament amb el seu escrit, còpia de diversa documentació tendent a acreditar els extrems a dalt exposats.

Cinquè.- El dia 13/01/2011, mitjançant correu electrònic, la DGP va remetre a l'Autoritat la sentència dictada pel Jutjat Contenciós-Administratiu núm. -- de Barcelona, en relació al procediment abreujat núm. 000/2008.

Fonaments de Dret

Primer.- D'acord amb el previst a l'article 2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, en relació amb l'article 5 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre, de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, i l'article 15 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, és competent per dictar aquesta Resolució la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades.

Segon.- La persona denunciant es queixava, en primer lloc, que la DGP recull en un fitxer que no estaria legalitzat les baixes laborals dels Mossos d'Esquadra, concretament, la persona denunciant es refereix al citat fitxer com una "*base de dades d'absentisme laboral il·legal*".

La primera qüestió que cal significar és que els únics fitxers que prohibeix la LOPD, segons estipula el seu article 7.4, són aquells creats amb la finalitat exclusiva d'emmagatzemar dades de caràcter personal que revelin la ideologia, l'afiliació sindical, la religió, les creences, l'origen racial o ètnic, o la vida sexual.

En segon lloc, s'ha de posar de manifest que el fitxer GIP ("*Gestió Integrada de Personal*"), fou creat mitjançant el Decret 324/1994 de 16 de novembre, pel qual es regulen els fitxers

automatitzats que contenen dades de caràcter personal gestionats pel Departament de Governació i els seus organismes autònoms.

Aquest fitxer ha estat modificat per les disposicions següents:

- Ordre GRI/371/2003, de 18 d'agost per la qual es regulen els fitxers que contenen dades de caràcter personal gestionats pel Departament de Governació i Relacions Institucionals. La citada ordre preveia com a finalitat d'aquest fitxer *“gestionar les dades personals, econòmiques i laborals de tot el personal que presta els seus serveis a la Generalitat, fer una gestió del fitxer distribuïda entre els diferents departaments de la Generalitat”*. Així mateix, l'estructura bàsica del fitxer incloïa les següents tipus de dades: *identificació, vinculació, llocs de treball o càrrecs ocupats, situacions administratives o laborals, antiguitat, grau personal, retribucions i sistema de previsió social, titulacions, cursos i altres mèrits d'interès, faltes disciplinàries i sancions mentre no hagin estat cancel·lades i expedients d'incompatibilitat i compatibilitat i a més a més cal afegir infraccions penals, dades de família, nacionalitat, tipus de baixes mèdiques, grau i tipus de minusvalideses, adreça postal, correu electrònic, telèfon.*

- Ordre GAP/279/2009, de 28 de maig, per la qual es regulen els fitxers que contenen dades de caràcter personal gestionats pel Departament de Governació i Administracions Públiques. De conformitat amb aquesta disposició, el fitxer *“Gestió integrada de personal”* queda integrat en el fitxer *“Sistema d'informació de personal”* (SIP). La finalitat del dit fitxer es la de *“tractar i gestionar les dades personals, econòmiques i laborals, per tal de donar compliment a les competències pròpies de la gestió del personal inscrit en borses o que presta o ha prestat serveis a l'Administració de Catalunya (gestió de la carrera professional, cerques de personal, explotació estadística i històrica, difusió de publicacions i comunicacions al personal, control horari i formació). Estudis i informes de gènere”*. L'estructura bàsica del fitxer inclou, entre d'altres, *“dades especialment protegides: salut (incapacitats i invalideses), afiliació sindical (només per a la gestió del pagament de la quota)”*.

Cal advertir que el fitxer GIP/SIP esmentat figura inscrit al Registre de Protecció de Dades de Catalunya, dependent d'aquesta Autoritat.

Finalment, cal aquí fer una breu menció a la Sentència del Tribunal Constitucional 202/1999 a la qual al·ludeix la persona denunciante en el seu escrit. En aquesta sentència, que resol un recurs d'empara, el tribunal analitza si el manteniment, per part d'una entitat de crèdit, d'un fitxer automatitzat en el qual es consignen les dates d'alta i baixa laboral, el motiu de la baixa (malaltia comuna o accident laboral), els dies durant els quals es va prolongar la situació d'incapacitat i el diagnòstic mèdic, vulnera l'article 18 de la Constitució Espanyola. El Tribunal Constitucional atorga en aquesta sentència l'empara sol·licitada, atès que estima que l'existència de diagnòstics mèdics en la dita base de dades, prescindint del consentiment exprés de la persona afectada, resulta una mesura inadequada i desproporcionada que conculca el dret a la intimitat i a la llibertat informàtica del titular de la informació.

A criteri d'aquesta Autoritat, en relació amb la sentència esgrimida per l'aquí denunciante, cal destacar que en cap moment l'alt tribunal qüestiona la inclusió en la base de dades analitzada del tipus de contingència professional o comuna que dona lloc a la baixa laboral. En relació a aquest punt, cal recordar que l'única dada relativa a la salut –a banda del període de baixa-

que s'especifica a la impressió de pantalla del fitxer GIP/SIP facilitada per la persona denunciant és el motiu al qual obeeix la baixa (incapacitat laboral per malaltia comuna).

En definitiva, de conformitat amb l'exposat, s'ha de concloure que la creació i manteniment del fitxer GIP/SIP, amb inclusió de les dades de salut referents a la situació d'incapacitat per malaltia comuna, no vulnera la normativa de protecció de dades.

Tercer.- En segon lloc, la persona denunciant sostenia que la DGP hauria vulnerat l'article 7.3 de la LOPD, atès que va tractar en el citat fitxer GIP/SiP les dades relatives a la seva salut sense comptar amb el seu consentiment exprés.

En primer lloc, cal recordar que el Reial decret 1720/2007, de 21 de desembre, pel qual s'aprova el Reglament de desplegament de la LOPD (en endavant, RLOPD) defineix al seu article 5.g) "*dades de caràcter personal relacionades amb la salut*" com "*les informacions que concerneixen la salut passada, present i futura, física o mental, d'un individu. En particular, es consideren dades relacionades amb la salut de les persones les referides al seu percentatge de discapacitat i a la seva informació genètica*". Partint d'aquest concepte, no hi ha cap dubte que la situació d'incapacitat laboral transitòria, així com el motiu d'aquesta –dades que figuren en el fitxer GIP/SIP aquí analitzat– és una dada de salut.

Les dades referides a la salut tenen el caràcter de dades especialment protegides, per a les quals la normativa preveu un règim molt més rígid pel que fa al seu tractament i cessió. En efecte, l'article 7.3 de la LOPD determina que aquest tipus de dades "*només poden ser recollides, tractades i cedides quan, per raons d'interès general, així ho disposi una llei o l'afectat hi consenti expressament*".

Pel que fa al tractament de les dades relatives als períodes de baixa laboral dels treballadors, així com el motiu d'aquestes, cal aquí ressenyar que diferents disposicions legals imposen a l'entitat empleadora una sèrie d'obligacions a les que només es pot donar compliment mitjançant el tractament de les dades citades. Així, i sense ànim d'exhaustivitat, els articles 77, 103 i 126 del Reial decret legislatiu 1/1994, de 20 de juny, pel qual s'aprova el Text Refós de la Llei General de la Seguretat Social, preveuen el següent:

Article 77. "*Colaboración de las empresas.*

1. Las empresas, individualmente consideradas y en relación con su propio personal, podrán colaborar en la gestión de la Seguridad Social exclusivamente en alguna o algunas de las formas siguientes:

a) Asumiendo directamente el pago, a su cargo, de las prestaciones por incapacidad temporal derivada de accidente de trabajo y enfermedad profesional y las prestaciones de asistencia sanitaria y recuperación profesional, incluido el subsidio consiguiente que corresponda durante la indicada situación.

b) (Suprimido)

c) Pagando a sus trabajadores, a cargo de la entidad gestora obligada, las prestaciones económicas por incapacidad temporal, así como las demás que puedan determinarse reglamentariamente.

d) Asumiendo directamente el pago, a su cargo, de las prestaciones económicas por incapacidad temporal derivada de enfermedad común o accidente no laboral, en las condiciones que establezca el Ministerio de Trabajo e Inmigración.

Las empresas que se acojan a esta forma de colaboración tendrán derecho a reducir la cuota a la Seguridad Social, mediante la aplicación del coeficiente que, a tal efecto, fije el Ministerio de Trabajo e Inmigración.

2. El Ministerio de Trabajo e Inmigración podrá establecer, con carácter obligatorio, para todas las empresas o para algunas de determinadas características, la colaboración en el pago de prestaciones a que se refiere el apartado c) anterior.

3. El Ministerio de Trabajo e Inmigración determinará las condiciones por las que ha de regirse la colaboración prevista en los números anteriores del presente artículo.

4. La modalidad de colaboración de las empresas en la gestión de la Seguridad Social a que se refiere el apartado 1 de este artículo podrá ser autorizada a agrupaciones de empresas, constituidas a este único efecto, siempre que reúnan las condiciones que determine el Ministerio de Trabajo e Inmigración.

5. En la regulación de las modalidades de colaboración establecidas en las letras a) y d) del apartado 1 y en el apartado 4 del presente artículo se armonizará el interés particular.

Article 103. "Sujetos obligados.

1. Estarán sujetos a la obligación de cotizar a este Régimen General los trabajadores y asimilados comprendidos en su campo de aplicación y los empresarios por cuya cuenta trabajen.

2. La cotización comprenderá dos aportaciones:

a) De los empresarios, y

b) De los trabajadores.

3. No obstante lo dispuesto en los números anteriores, por las contingencias de accidentes de trabajo"

Article 126. "Responsabilidad en orden a las prestaciones.

1. Cuando se haya causado derecho a una prestación por haberse cumplido las condiciones a que se refiere el artículo 124 de la presente Ley, la responsabilidad correspondiente se imputará, de acuerdo con sus respectivas competencias, a las entidades gestoras, Mutuas de Accidentes de Trabajo y Enfermedades Profesionales de la Seguridad Social o empresarios que colaboren en la gestión o, en su caso, a los servicios comunes.

2. El incumplimiento de las obligaciones en materia de afiliación, altas y bajas y de cotización determinará la exigencia de responsabilidad, en cuanto al pago de las prestaciones, previa la fijación de los supuestos de imputación y de su alcance y la regulación del procedimiento para hacerla efectiva.

(...)"

En base als preceptes ressenyats, el tractament al fitxer GIP/SIP de les dades relatives a la salut de la persona denunciant (períodes de baixa laboral i tipus de contingència), sense comptar amb el seu consentiment exprés, seria conforme a la normativa de protecció de dades, atesa l'existència d'una habilitació legal.

Quart.- A l'últim, la persona denunciant es referia a una altra possible vulneració de l'article 7.3 de la LOPD, atès que la DGP, a través de la seva representació lletrada – el Gabinet Jurídic de la Generalitat-, hauria cedit a l'òrgan judicial on es substancitava el recurs administratiu 000/2008, dades relatives a la seva salut (en concret, les que figuren en les impressions de pantalla del fitxer GIP/SIP referides a l'antecedent primer d'aquesta resolució), sense haver recavat el seu consentiment exprés i sense que existís habilitació legal per la dita cessió.

Així doncs, el primer que cal aquí analitzar és el règim que la LOPD ha establert pel que fa a la cessió de dades personals.

L'article 3.i) de la LOPD defineix cessió o comunicació de dades com *"qualsevol revelació de dades efectuada a una persona diferent de l'interessat"*.

Per la seva banda, l'article 11 de la LOPD regula la comunicació de dades, disposant el següent:

"1. Les dades de caràcter personal objecte del tractament només poden ser comunicades a un tercer per al compliment de finalitats directament relacionades amb les funcions legítimes del cedent i del cessionari amb el consentiment previ de l'interessat.

2. El consentiment que exigeix l'apartat anterior no és necessari:

a) Quan la cessió està autoritzada en una llei.

b) Quan es tracti de dades recollides de fonts accessibles al públic.

c) Quan el tractament respongui a la lliure i legítima acceptació d'una relació jurídica el desenvolupament, el compliment i el control de la qual impliqui necessàriament la connexió del tractament esmentat amb fitxers de tercers. En aquest cas, la comunicació només és legítima quan es limiti a la finalitat que la justifiqui.

d) Quan la comunicació que s'hagi d'efectuar tingui com a destinatari el defensor del Poble, el ministeri fiscal o els jutges o tribunals o el Tribunal de Comptes, en l'exercici de les funcions que té atribuïdes. Tampoc no cal el consentiment quan la comunicació tingui com a destinatari institucions autonòmiques amb funcions anàlogues al defensor del Poble o al Tribunal de Comptes.

e) Quan la cessió es produeixi entre administracions públiques i tingui com a objecte el tractament posterior de les dades amb finalitats històriques, estadístiques o científiques.

f) Quan la cessió de dades de caràcter personal relatives a la salut sigui necessària per solucionar una urgència que requereixi accedir a un fitxer o per fer els estudis epidemiològics en els termes que estableix la legislació sobre sanitat estatal o autonòmica.

(...).

En relació a les dades relatives a la salut, com ja s'ha assenyalat anteriorment, l'article 7.3 de la LOPD estableix un règim especial i més estricte, atès que les dades d'aquesta naturalesa només poden ser recollides, tractades i cedides amb el consentiment exprés de la persona afectada o quan així ho disposi una llei.

Així doncs, cal analitzar si en el cas present, a falta del consentiment exprés de la persona titular de les dades, la cessió per part de la DGP a l'òrgan judicial de les dades de salut de la persona denunciant es trobava legitimada per l'existència d'una habilitació legal.

L'article 24 de la Constitució Espanyola determina el següent:

- 1. Tothom té dret a obtenir la tutela efectiva dels jutges i dels tribunals en l'exercici dels seus drets i interessos legítims, sense que, en cap cas, pugui haver-hi indefensió.*
- 2. Tothom té dret al jutge ordinari predeterminat per la llei, a ser defensat i assistit per un lletrat, a ser informat de l'acusació formulada contra ell, a un procés públic sense dilacions indegudes i amb totes les garanties, a utilitzar els mitjans probatoris pertinents per a la defensa pròpia (...).*

En un cas com el que aquí ens ocupa, en el que té lloc una cessió de dades sense el consentiment del seu titular, en exercici del dret de defensa que ostenta cadascuna de les parts del procés judicial, es produiria una col·lisió entre el dret a la protecció de dades de caràcter personal i el dret a la tutela judicial efectiva, contingut a l'article 24 de la Constitució.

La qüestió relativa a la col·lisió de drets fonamentals ha estat abastament tractada en la jurisprudència constitucional espanyola. El nostre més alt tribunal ha deixat clar des de les seves primeres sentències que no existeixen drets absoluts o il·limitats. En aquests termes es va pronunciar el Tribunal Constitucional en la seva sentència 2/1982:

“En efecto, no existen derechos ilimitados. Todo derecho tiene sus límites que, como señalaba este Tribunal en S 8 abril 1981 (BOE de 25 abril) en relación a los derechos fundamentales, establece la Constitución por sí misma en algunas ocasiones, mientras en otras el límite deriva de una manera mediata o indirecta de tal norma, en cuanto ha de justificarse por la necesidad de proteger o preservar no sólo otros derechos constitucionales, sino también otros bienes constitucionalmente protegidos”.

També reconeix el Tribunal Constitucional que en ocasions prevaldrà un dret i un altre en funció de les circumstàncies concretes del conflicte que es tracta de resoldre.

“Por ello, cuando este derecho fundamental entre en colisión con otros bienes o derechos constitucionalmente protegidos deberán ponderarse los distintos intereses enfrentados y, atendiendo a las circunstancias concretas de cada caso, decidir qué interés merece mayor protección (...)” (STS 14/2003).

En definitiva, segons la jurisprudència del Tribunal Constitucional, en un supòsit de col·lisió de drets fonamentals prevaldrà un o altre en funció de les circumstàncies. Això deriva del fet que no existeixen drets absoluts, sinó que en cada cas de col·lisió haurà de dur-se a terme una ponderació dels drets en joc per tal de determinar quin d'ells, tenint en compte les circumstàncies del cas, ha de prevaldre.

Partint de l'anterior, en un supòsit com el que aquí ens ocupa, la col·lisió entre el dret a la protecció de dades i el dret de defensa s'ha de resoldre a favor d'aquest últim si la informació lliurada a l'òrgan judicial té relació amb la qüestió debatuda en el procés judicial.

Doncs bé, de la documentació que consta en aquestes actuacions es desprèn que una de les qüestions debatudes en el procés judicial de referència, al·legada en el plet precisament per la persona aquí denunciant, fou la seva situació de baixa laboral. És per això que aquesta

Autoritat considera que el lliurament al jutjat de les impressions de pantalla del fitxer GIP/SIP on consta aquesta informació estava legitimada per raó del dret de defensa que, en aquest cas concret, prima sobre el dret a la protecció de dades personals.

Quart.- L'article 10.2 del Decret 278/1993, de 9 de novembre, sobre el procediment sancionador d'aplicació als àmbits de competència de la Generalitat, preveu que:

"(...) no es formularà plec de càrrecs i s'ordenarà el sobreseïment de l'expedient i l'arxiu de les actuacions quan de les diligències i de les proves practicades, en resulti acreditada la inexistència d'infracció o responsabilitat. Aquesta resolució es notificarà als interessats".

De conformitat amb tot el que s'ha exposat en els fonaments de dret anteriors, no s'observen indicis susceptibles de motivar la imputació de cap infracció a la normativa de protecció de dades, i en conseqüència, procedeix l'arxiu de les presents actuacions d'informació prèvia.

RESOLC

Primer.- Arxivar les actuacions d'informació prèvia número 176/10, relatives a la Direcció General de Policia.

Segon.- Notificar aquesta resolució a la Direcció General de Policia.

Tercer.- Comunicar aquesta resolució a la persona denunciant.

Quart.- Ordenar la publicació de la resolució al web de l'Autoritat (www.apd.cat), de conformitat amb l'article 17.2 de la Llei 32/2010, de l'1 d'octubre.

Contra aquesta resolució, que posa fi a la via administrativa d'acord amb l'article 14.3 del Decret 48/2003, de 20 de febrer, pel qual s'aprova l'Estatut de l'Agència Catalana de Protecció de Dades, la Direcció General de Policia pot interposar, amb caràcter potestatiu, recurs de reposició davant la directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades, en el termini d'un mes a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb el que preveu l'article 116 i següents de la Llei 30/1992 o bé interposar directament recurs contenciós administratiu davant els Jutjats del Contenciós Administratiu, en el termini de dos mesos a comptar de l'endemà de la seva notificació, d'acord amb els articles 8, 14 i 46 de la Llei 29/1998, de 13 de juliol, reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Igualment, la Direcció General de Policia pot interposar qualsevol altre recurs que consideri convenient per a la defensa dels seus interessos.

La directora

Esther Mitjans Perelló

Barcelona, 1 de març de 2012